

[Statsministeren.]

Man maa bruge den Afgørelse og den Afgørelsesmaade, som passer i hver Situation.

Her er Voldgiften forberedt af Statens Forligsmænd, det er et stort og omfattende Arbejde, som man næppe kan paabyrde Folk, som staar ganske ukendt og uorienteret over for Spørgsmaalet og over for det omfattende Overenskomststof. Man har faaet denne Forberedelse gjort af Statens Forligsinstitution ved Statens Forligsmænd. Saa forekommer det mig at være Rigsdagens Pligt at fungere som Voldgiftsdommer paa Grundlag af det, som Statens egne Tillidsmænd har tilvejebragt som Forberedelse til Voldgiften. Derfor har det ærede Medlem Hr. Pürschel for saa vidt Ret i, at noget langt Spring mellem det foreliggende Forslag og det Forslag, som hans Parti møder op med som noget helt andet, ganske enstaaende, er der ikke. (*Christmas Møller*: Saa accepter!). Jeg accepterer ogsaa det Forslag, jeg tillader mig at anbefale. Det er det ærede Medlems Sag enten at acceptere eller afvise dette.

Thi hvilket andet Grundlag vil der være for en ny Voldgift, hvis man tænkte sig en saadan etableret, end just det eller de to Mæglingforslag, som foreligger? (*Aksel Larsen*: To Mæglingforslag?). Ja, to Mæglingforslag. Der foreligger et fra Forligsinstitutionen og et fra Slagteriindustrien, men det er altsaa undgaet det ærede Medlems Opmærksomhed. Det kan ogsaa være ligegyldigt, om han har bemærket det eller ikke. Disse to Forslag er det Grundlag, uden om hvilket man ikke kan komme, hvad enten man saa vil ty til den ene eller den anden Form for Sagens endelige Afgørelse. Men da det jo vil være højest urimeligt og ubetimet at skride til andre Former end den, der er den mest nærliggende, maa jeg alene af rent praktiske Grunde anse den Vej, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i Dag, uden at nævne nærmere om Indholdet, blot nævnte som ufarbar. Men ogsaa Hensynet til Samfundet og Fremtiden, altsaa til Forligsinstitutionen, maa dog gøre det yderst betænkeligt at optræde som Forråder mod den Institution, som Samfundet har paalagt en Pligt til at mægle og undersøge og forberede, og et betydeligt Ansvar for de Forslag, den stiller.

Det ærede Medlem Hr. Krag og det

ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen synes trods alt at kunne forlige sig med Forslaget, saa vidt jeg forstod, under visse Vilkaar. De talte begge om Nødvendigheden af at komme Landbruget til Hjælp, om Produktionspris for Landbrugets Varer og Nedsættelse af Ejendomsskatterne. Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Krag, at dette sidste var navnlig Betalingsmidlet, hvorved det ærede Medlem kunde vindes for det foreliggende Lovforslag. Ja, jeg skal ikke opkaste mig til moralsk Dommer i det Spørgsmaal. Det lader jeg ganske staa hen. Men jeg maa sige, at hvis det ærede Medlem har saadanne Hensigter, saa er det bedst, vi faar det frem i Udvalget, hvad Betalingen er. Saa kan vi tale om det. Det er allenfals værd at vide, at det ærede Medlem ikke er helt utilbøjelig til at tale om denne Sag, naar det blot belægges med visse Millioner.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller havde nogle enkelte Indvendinger at gøre mod Enkeltheder i Lovforslaget. For det første sagde det ærede Medlem, at dette Forslag var lavet om en Gang. Det er i hvert Fald ubekendt for mig. Arbejdet paa dette Forslag begyndte Onsdag Eftermiddag Kl. 4½. (*Christmas Møller*: Det var noget sent). Men Kl. 4¹⁵ fik jeg først Meddelelsen fra Forligsmanden. Jeg kunde altsaa ikke godt begynde meget før. Jeg skulde da gaa Vejen herfra og over til Kontoret. Torsdag Kl. 1 blev Lovforslaget forelagt her, og en Tines Tid senere blev det omdelt. I Mellemtiden mellem Forelæggelsen og Omdelingen blev der læst Korrektur paa det, og Rentrykket blev foretaget. Anden Omarbejdelse af Lovforslaget kender jeg ikke. Men det er ogsaa underordnet.

Det vilde ikke kunne genere nogen, om der i et saadant Forslag fandtes en Fejl i første Omgang, og om den var rettet i anden Omgang. Men derfor kan jeg dog ikke garantere, at der ikke skulde kunne være en enkelt Fejl endnu, saaledes som det ærede Medlem antydede det. Det ærede Medlem sagde f. Eks., at i Mæglingforslaget under Punkt A 4 a, Jernindustrien, kunde der befrygtes Vanskeligheder, idet jeg forstod det ærede Medlem saadan, at han mente, at den Bestemmelse, der findes her om, at de personlige Betalinger ved Time-lønsarbejde forhøjes med 5 Øre til i det